

Astoņi panti par prāta pārveidi

Geše Langri Thangpa Dordže Senge

Vēloties dot augstāko iespējamo labumu
visām apmulsušām būtnēm,
kuras ir vērtīgākas pat par vēlmes piepildošu dārgakmeni,
es tās vienmēr uzskatīšu par visdārgākajām.

Esot kopā ar citiem,
es sevi vienmēr uzskatīšu par vizzemāko,
un no visas sirds
citus uzskatīšu par dārgiem un visaugstākiem.

Tikko manā prātā radīsies kāds maldīgs priekšstats,
kas apdraud mani un citus,
būdams modrs, es nekavējoties stāšos pretī
un to novērsīšu.

Kad sastapšos ar būtnēm, kas nerātnas pēc dabas
un pārņemtas ar spēcīgām negatīvām darbībām un ciešanām,
es tās vienmēr uzskatīšu par tuvām un dārgām
it kā es būtu atradis vislielāko dārgumu.

Kad citi, skaudības dzīti, pret mani ļauni izturēsies,
lamās, apmelos vai līdzīgi uzvedīsies,
es pieņemšu to kā sakāvi
un viņiem piedāvāšu uzvaru.

Kad kāds, kam es esmu darījis labu
un kam uzticos, darīs man lielu ļaunumu,
es uzskatīšu šo cilvēku
par savu svēto guru.

Īsumā, es tieši un netieši piedāvāju katrai mātesbūtnei,
visu labumu un laimi.
Es slepus uzņemšu sevī
visas viņu ļaunās darbības un ciešanas.

Astoņu pasaulīgu rūpju māņticības neaptraipīts,
lai es atbrīvojos
no pieķeršanās jūga
uztverot visus fenomenus kā ilūzijām līdzīgus.